ततः सकृत्त्वं तस्य शब्दस्यार्थः । त्वगप्यस्य पशोर्बहुकृत्वो न-च्छेतव्या किन्तु सर्व्वापि सकृदेकप्रयत्नेनेत्युक्तं भवति । यत् प्रकृतौ सकृत्त्वं तदेव विकृताच्छुचिमन्ततः प्रतिपशु सकृत्त्वमभि-धातुमेकधेत्ययं मन्त्रोभ्यसितव्यः । तत्रैवान्यच्चिन्तितं ।

सादृश्यमुत साकल्यं श्येनाद्युक्त्या विवक्षितं ।
प्रसिद्धसन्निधेराद्यस्तत्सत्त्वादखिलोद्धृतिः ॥

आध्रिगुप्रैषवचन एतदाम्नायते, श्येनमस्य वक्षः कृणुता-दिति । तत्र यथाऽमी पिष्टपिण्डाः सिंहाः क्रियन्तामित्युक्ते प्रसिद्धसिंहसन्निधानात् पिष्टपिण्डेषु सिंहसादृश्यं कर्त्तव्यतया प्रतीयते । तथैवास्य पशोर्व्वक्षः श्येनं कृणुतादित्यत्र श्येन-सादृश्यं वक्षसि कर्त्तव्यतया प्रतीयते । ततो वक्ष उद्धृत्य कर्त्त-नाद्युपायेन पक्षचरणचञ्चुादिकं सम्पाद्य श्येनसंस्थानं कर्त्त-व्यमिति प्राप्ते ब्रूमः । वक्षसि श्येनसादृश्यं स्वत एव पूर्व्वमस्ति ततो यथा तन्न नश्यति तथा साकल्येनोद्धरणमिति विव-क्षया श्येनशब्दः प्रयुज्यते । तथा सति हविरविकलं भवति । अंसादिष्वनेन न्यायेन साकल्यविवक्षया तत्तद्रूपकोक्तिर्द्रष्टव्या । एतदेवाभिप्रेत्य श्रूयते, गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतादिति । तत्रैवान्यच्चिन्तितं ।

प्रशस्येत्यभिरर्थः स्यात् श्रुतिर्व्वाच्छेदनादभिः ।
स्तुतिकार्त्स्न्याय वाक्योः स्यात् स्वधितिच्छेदसाधनं ॥

अध्रिगुप्रैषे वाक्यान्तरमाम्नातं, प्रशसा बाहू इति । तत्र शं-सुहिंसायामित्यस्माद्धातोः सोपसर्गादुत्पन्नस्य सकारान्तप्रा-